

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Annæ Christi Servatoris Nostri Aviae Maternæ

Cuperus, Laurentius

Antverpiae, 1591

Carmen In Lavdem S. Annæ Aviae Christi, Rodolphi Agricolæ Frisij, acuta
iam febre leuati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45194

CARMEN IN LAUDEM

S. Annae Auie Christi, Rodolphi
Agricolae Frisij, acuta iam
febre leuati.

Nna parens summæ genitrix veneran-
da Parentis:

Quæ pandis populis prima salutis iter.
Atque paris Matrē: cuius quem nō capit
or bis.

Ipse libens subiit viscera casta Deus.
Te cano, tu sancti posco mihi carminis haustus
Ingere, voce sacra pectora nostra rigans.
Ast mihi si centum sint vno pectore mentes;
Et totidem linguas, tot moueamq; sonos:
Nulla tamen te digna queam preconia laudum
Dicere, nec meritis te cecinisse modis.
Exuperat quoniam mortalis carmina laudis
Virtus: qua superas sidera summa poli.

B

C A R M E N I N

Gloria maior & hæc: cui non certauerit vlla:
 Quam tibi præ cunctis filia clara tulit.
 Filia: qua maius nihil est meliusue creatum
 Germine mortali, filia Virgo Parens.
 Filia, quæ summo potuit deducere cælo
 Corporis & nostri claudere veste Deum.
 Quamq; vocat matrem summi sapientia Patris
 Et matrem trepidi nos miserumq; genus.
 Natus ab hac ille est & matrem natus honorat,
 Audit & humanas hac prohibente preces.
 Anxia quam nunquam miserorum vota fatigant
 Sed placidam mæstis porrigit atque manum.
 Hancq; petit sibi spem, cui nil sperare relictum est.
 Hanc portum medio naufraga turba mari-
 Visceribus parta est hac Anna tuis, & ouanti
 Gaudia magna Patri, gaudia fersq; tibi.
 Utq; futura fuit: quæ post suspiria risum
 Gaudia post lachrimas, lætitiâq; daret.
 Nata statim meruit sic exhilarare parentes
 Auspiciûmq; ortus gaudia ferre sui.
 Scilicet istud erat, quæ spes dilata parentum
 Torqueret cupidos per sua vota diu.
 Cœlitus & frustra tribui sibi sæpe rogarant
 Prolem: nec possunt flectere vota Deum.

L A V D E M B. A N N A E.

Iam sinerentq; preces, iam tristia pectora meror
Et desperantum clauderet ora dolor.
Istud erat, lata caperent quo munera mente
Difficiliq; foret gratia plena bono.
Quod venit ex facili: faciles segnesq; tenemus.
Quod spe, quodque metu torsit habere iuuat.
Quin decuit tantum longa expectatio partum:
Et magnum magnas anteuenire notas.
Ergo bonus Ioachim, steriles cum degeret annos:
Atque foret superum munere prolis egens.
Forte pios venit templis ut ferret honores,
Et sibi placaret victima casa Deum.
Protinus horrendum verbis & voce Sacerdos:
Intonat, & sacris iussit abire locis:
Otius heus inquit: procul hinc procul ito prophan.
Ne te grata Deo munera ferre putes.
Nec mihi credideris: Deus est cui credere debes,
Ille tuas clausa reicit aure preces.
Ni faceret: pridem coniunx tua foeta fidelem
Augeret populum munera laeta Dei.
Nunc neq; prole iuuas gentem: benedictio nec te
Sacra Dei tangit, tu quoque cede sacris.
Cede sacris, aras donis nec pollue spretis:
Qua neque grata Deo, nec mihi grata dabis.

CARMEN IN

Dixerat Antistes: Ioachim nihil hiscere contra
 Sed rubet, & mœstum fert celer inde gradum.
 Intq̃ salutatam vitæ thalamiq̃ sodalem
 Linquens, alta gregum pascua saxa petit.
 Pastorumq̃ fida manus, quibus abditus ille
 Et gemitu pectus vexat: & imbre genas.
 Inde manus oculosq̃ ferens ad sidera celi
 Sic inquit, gemitu præpediente sonum.
 Quem coluere Patres Abrahamq̃ Isaacq̃ & Iacob
 Sancte Deus: qui audis omnia: quiq̃ vides.
 Scis ut mente tibi sim cordeq̃ deditus omni
 Et mihi quæ vires sunt, tua iussa sequar.
 Terogo quando nequit vis hoc humana mereri
 Quod veneror: dignum teq̃ piumq̃ putes.
 Et mihi da charam secunda coniuge prolem,
 Atque pium liceat nomen habere Patris.
 Nec tam prole super moveor, moveor licet ipsa
 Multum fas sit, & haud improba verba precer
 Quam mihi ne cultusq̃ tuus soluendaq̃ dona
 Obsint, atq̃ piè te coluisse veter.
 Utq̃ licere sciam: tu quouis munere firma
 Aut prole aut alio: sed rogo prole magis.
 Sic ait: ast illi cælesti missus ab arce
 Nuntius assistit talia verba ferens.

L A V D E M B. A N N A E.

Parce Deum lacrimis incessere, parce querelis.
Audiris, iubet hæc me tibi ferre Deus.
Vade domū, dabitur tibi: quod petis, Anna tumētes
Prole feret gaudens vxor amata sinus.
Hæc erit: vt dicas: est tanti cuncta tulisse
Tam clarum populis proferet illa decus.
Dixit, & in tenues sublatus protinus auras
Fulminis vt rapidi stridula flamma fugit:
Ille stupens facieq; in terram pronus adorans
Voce Deo grates fert dupliciq; manu.
Luna sed in terra quinos compleuerat orbes
Nescia coniugy dum foret Anna sui.
Seu viuat Ioachim, seu mortē cesserit atra
Vt quoq; mos trepidis: pessima quæq; timet.
Aduenit & mœstam solatur Nuncius idem
Et pavidam mentem spe meliore fouet.
Inde domum latus Ioachim redit: omnia constant
Pollicitis, nono mense fit Anna parens.
Non animis, nō voce puto leue claudere cuiquam
Quis fuit his recti, quis pietatis amor.
Qua meruere sacri virtute fideq; Parentes
Vota ferant tantis vt cumulata bonis.
Grandis enim meriti celestes cernere vultus
Cernitur, & Gabriel proximus astat eis.

C A R M E N I N

Grandeque iam veteris solaria sumere luctus
 Attulit & Cælo, nuntius almus opem.
 Grande ratas precibus naturæ vertere leges,
 Verterunt: sterilis fit modo læta parens.
 Et magnum fecisse Deo non irrita vota,
 Vincit at illorum spemque precemque Deus.
 Quid tantam prolem? quando hæc est omnia supra
 Maior & humanis nobiliorque bonis.
 Sed tamen accipiunt, & quum contingere votis
 Cetera non sperent: hoc neque posse putent.
 Nascitur ergo, sacrisque salutis fletibus orbem
 Quæ mundi lachrimas tollere prima venit.
 Virgo maris, terræque decus, decus ætheris alti
 Nascitur, & roseo percipit ore diem.
 O dulcis pietas, o gaudia, quis fuit illic
 Plaudendi, trepidis lætitiæue modis.
 O si sancta scias mater, solatia mundi
 Quæ dabit hæc: oculis quam manibusque tenes.
 Utque hi hæc quondam summum paritura Tonantem
 Et mortale Deo compositura genus.
 Lætitiæ tantæ satis vna ne pectora credis?
 Totque tuo poterunt gaudia corde premi?
 Ut sine spe mater fias, natæ quoque mater:
 Cui matris decus, & virginis adsit honos.

L A V D E M B. A N N A E.

Quodque sit his maius, nate, quæ foeta superno
Flatu. hominem simul & sit genitura Deum.

Salve sancta parens: & tu nata inclita salve.

Quas caro, quas pietas, has quoque iungat honor
Natam mater amas, & nata mater amaris,

Laus capit vna duas: ut tenet vnus amor.
Bis tamen Anna potens hoc partu, bisq; beata

Es prolis titulis nobilis atque tuis
Conspicuos præstant alios benefacta parentum

Tu contra Nata nobilitate nites.

Magna quidem meritisq; tuis pietate fideq;

Quis neget? at Nata hæc splendidiora facit.

Acceptumq; refert munus tibi maximus orbis

Hanc: post dona Dei cui bona cuncta refert.

Hester quod populum scelerati fraudibus Aman

Eruit: & Regis mitior ira fuit.

Iudith & Hebræis ferrum flammæque minantem

Hostem tartareas fecit adire domos.

Laudibus & canitur Iudith & laudibus Hester

Semper, & æternum nomina clara tenent.

Et tamen exiguos perituris addidit annos

Utraque, & hæc meriti summa duabus erat.

Ne vite nec opum fieret ferus arbiter hostis,

Neu natus ferat, aut vxor amata iugum

CARMEN IN

Magna quidem fragilis, sed vitæ munera quæq;
 Sint qui habeant, sint qui non habuisse petant.
 Quânto tu maior, quânto felicior Anna
 Quæ das: quo mulier plus nihil vlla tulit:
 Natam quæ cælo Dominum deduxit aperto
 Rursus & ad Cælos, huic patefecit iter.
 Natam quæq; Deiq; hominum commertia prima
 Reddidit, & pacis ianua prima fuit.
 Quæ non hostiles clades, non barbara ferri
 Vincula, nec quantum flamma famesq; queunt.
 Non quantum mare, terra queunt ætherue minari,
 Coniurent licet & perdere cuncta velint.
 Sed quæ repulerit veterem cunctosq; prementem
 Iram, quam meruit per genus omne parens.
 Dirasq; nobis terras dedit: æthera clausit,
 Prorsus, & abrupit fœdera cuncta Dei.
 Quam sequitur: quicquid cælo terraq; timemus
 Et labor & dolor & mors fera dente minax.
 Hanc vicit tua nata Parens, seuumq; leonem
 Vertit, & hunc agnum præstitit esse Dei.
 Et Dominum summis in se detraxit ab astris
 Parere culpæ hominum factū hominemq; docet.
 Tu fœlix igitur & tanta prole beata
 Anna precor nostras sume benigna preces.

L A V D E M B. A N N A E.

Quod petis atque facis: natā tu mater adhortans
 Vota simul iunctae reddite nostra Deo.
 Non erit, vt quisquam duce te diffidere votis
 Debeat: ora tu fac modò vota inues.
 Te duce quisq; ferat rectos ad sidera vultus
 Nec timeat vanas, inualidasq; preces.
 Nil tibi nata negat, nil & negat ille parenti
 Ille colit matrem, te quoque nata colit.
 Ergo voca matrem te: se vocet illa parentem
 Tuque tuum tibi ius, asserat illa suum.
 Iam nihil exposcent mortalia pectora frustra
 Quodque voles: simul id nata Deusq; volent.
 Scilicet hæc ita sunt: & non decepta rogantum
 Spes facit: vt precibus te lacrimisq; petant.
 Te cuncti fugiunt morbi, pallorq; dolorq;
 Noxia quæque animo, corpore quæque sedent.
 Quidquid id est: hominum quod curas cordaq; lassat
 Te fugit vt ventos nubila pulsa solent.
 Quumq; foret laudi nostræ nimis alta perennis
 Astra tenes, superis quod sociata choris.
 Quod tua sublimem te misit ad æthera virtus
 Mira quidem miris muneribusq; potens.
 Vitaq; per omnes numerosq; graduq; probata
 Cui laus, quæ paucis morte venire solet.

C A R M E N I N

Alloquij superum consors: & lata stupendis
 Donis, nec solita fertilitate parens.
 Quū minus hac laudi, nūc quis te laudibus aquet?
 In nos tot meritis quum tibi crescat honor.
 Illa quidem sunt summa: sed hæc tua gloria nobis
 Grator, & miseris blandior iste fauor.
 Te positam cælo lætam & sine fine tenentem.
 Prendere mens hominis quæ nequit osue loqui.
 Fælicem tamen hunc terris aduertere vultum
 Inque bonis tantis nostra videre mala.
 Quodque tuo fletu docta es succurrere flenti,
 Tristibus & lætam ferre piamque manum.
 Nemoque quod iustis precibus tua numina pulsans
 Sollicitis frustra vocibus orat opem
 Hinc tibi nomen & hinc veneratio sacra parentis
 Et qui te sequitur: maximus orbis amor.
 Hinc spectanda nites trepido fiducia mundo
 Nocte velut tumido fulgida stella mari.
 Teque petit sexus, petit ætas omnis, & ordo,
 Teque gradus omnes diues inopsque petunt.
 Lubrica tu firmans fortuna munera præstas
 Ne fugiant nostros lapsa repente sinus.
 Et bona quæ miser hic vitæ sibi postulat usus
 Aggeris: & rursus iam fugitiua refers.

L A V D E M B. A N N A E.

Maternas partu tibi fert mater tibi castas
 Casta memor nata virgine virgo preces.
 Praesidiumq; petit curis quibus aestuat vnum
 Pectus: adhucque rudis: corde micante pudor.
 Sunt: quos fama procax facta atq; infecta canendo
 Opprimit, & populi vox facit vna reos.
 Sunt: quos tristis agit luctus lachrymaeque cadentes
 Semper & assiduis imbribus ora natant.
 Sunt: quos saeuus amor telis furialibus vrget
 Et pedibus victor colla retorta premit.
 Posceris auxilio, tu vulgi comprimis ora,
 Tuluus releuas, & tibi cedit amor.
 Cedit amor, cedunt vna dolor ira, paransq;
 Iam laqueos, iam enses, iamque venena furor.
 Dirus & in dubijs augur timor attulit ad te
 Nec vacuum sensit pondus habere preces.
 Seu quem terga premens sequitur vis hostis, & aut
 Carceris obscuri vincula saeva tenent (quem
 Seu gemit, inque horas cervicem tradere ferro.
 Carnificisque putat colla secanda manu.
 Ille fame, hic flammis, vitam dare rupibus alter
 Praecipitis scopuli membra rotanda timet.
 Quid tumido dicam: qui pendet nauita fluctu
 Et iactant laceram flatus & vnda ratem?

C A R M E N I N

Quid vastis cinxit quem silvis ira ferarum
 Prædonumue furens non minus ira feris.
 Tu cunctis tu tamen ades, te præside fidunt
 Quosque suus metus: & quos alienus agit.
 Fidaq; non spernis suspiria mater amantum
 Grataq; pro charis soluere vota iuuat.
 = Certa loquor, magnisq; mihi comperta periclis
 Hæcq; reus voti carmina reddo mei.
 Namque ferox languor stratis afflixerat ægrum
 Non vis non color, aut corpus vt ante manet.
 Victor adest morbus: mors ad caput ore cruento
 Horrida terribili concrepat arma manu.
 Frigore iam febris corpus iam coxerat æstu:
 Æstu quo rapido non calet Æthna magis.
 Æstum qui vires, venasq; resoluerat omnes,
 Quique animo tantus; corpore quantus erat.
 Concutiens subito mores mentemq; furore,
 Verbaq; iam votum, mors quoque visa foret.
 Illa potens herbis ars, sacraq; cura medentum
 Cessit, & ingenium vicerat omne dolor.
 Quid faciam? quid sperè? quæ precer? Anna parens
 Vt spes vnâ fuit: sic erit vnâ salus. (hæc
 Hæc modicum numen simul attulit: ilicet agris
 Artubus ac animo vita vigorq; redit.

L A U D E M B. A N N A E.

Hinc adeo flagrent quouis mea pectora motu
 Ardeat & curis mens animusq; mihi,
 Atque premant magnæ quantumvis fata ruinae
 Anna vocata mihi dulce levamen ades.
 Tu mihi certa salus, in te mea vita recumbit:
 Tu dux, tu portus, tu requiesq; mihi.
 Te dicent igitur mea Carmina, laus tua semper
 Viuet, & insigni nomen honore feram.
 Quantum voce queam quantum contendere lingua
 Quantum animo: quantum flatibus, ore, cheli,
 Laus erit: Anna tibi decus Anna. Annâ canet orbis
 Annamq; pro sacro numine nomen erit.
 Postq; Deum, cui prima redit laus omnis in ævum
 A quo laus, decus & gloria cuncta venit
 Postque tuam natam laus est hæc summa parentis
 Tertia stans triplicem que facis Annâ chorum
 Laus tua dicetur, tua gloria, tu quoq; semper
 Proxima cum primis iuncta duobus eris.
 Ergo ades, & perfer suspiria nostra Tonanti:
 Et q; ferat placidus crimina nostra: roga.
 Posce bonam mentem nobis, & dedita menti
 Dedita nec vitij corpora foeda suis.
 Sint validæ vires, sit opum moderata facultas
 Famaq; quam metuat tangere liuor edax.

CARM. IN LAUD. B. ANNAE.

*Si tamen hac profint, si non, procul omnia sunt.
Et iubeas laxo fundere cuncta sinu.*

*Quod satis est caelo sit vitæ se quoque mortis
Non properanda ferat, non fugienda dies.*

*Pluraque velamen cum corporis exuet huius
Mens teneat summi splendida templa poli.*

*Hoc pater, Anna velit mundi fac maximus Autor
Hocque tuæ Natæ Natus & ipse velit:*

*Hoc sacer amborum velit ardor Spiritus vnus
Vivit quique triplex secula cuncta Deus.*

Hos versus Rodolphi Agricolæ Frisij, in honorem Diuæ Annæ aliquando per ipsum ex voto factos, Theodoricus de Pleningen, Iurisconsultus ipsius Discipulus haud ingratus, tum ob Præceptoris viri doctissimi memoriam: tum ob memoriam Diuæ Annæ exscribi, & hoc in Carmelitarum Francforti sacellum, & eo quo videtis modo reponi curavit. Anno Salutis 1496. xx. Maij.

Hanc D. Annæ Genealogiam à R. P. Laurentio Cupero, Carmelitici instituti in Belgio Prouinciali conscriptam, nos subscripti vtiliter in lucem mitti posse censemus hac 26. Aprilis 1591.

*Henricus Cuykius Detanus
S. Petri Louanij & Pontificius ac Regius Librorum
Censor.*

Samuel Loyarts S.T. Doctor.

Priuilegij Sententia.

CAutum est Priuilegio Regio, ne quis alius à Ioanne Bellerio Bibliopola & Typographo Antverpiensi libellum imprimat cui Titulus est. *S. Anna Iesu Christi Saluatoris nostri Auiæ materna ex vetustissimis Ecclesiæ Doctoribus studiose collecta Genealogia & vita, F. Laurentio Cupero S.T. Licent. Carmelitarum Infer. Germania P. Prouinciale, &c. Authore:* Neue alibi impressum venum exponat aut distrahat ante sexennium. Sub penis in Priuilegio contentis Act. Bruxellis XXV I. Iulij 1591. & subsignat.

I. de Buschere.